

Handreiking begeleidingscommissie voor een predikant of kerkelijk werker met een bijzondere opdracht

Inleiding

De Protestantse Kerk wil kerk zijn te midden van 18 miljoen Nederlanders. Dat gebeurt niet alleen vanuit plaatselijke gemeenten en classes: maar liefst een kwart van de predikanten en kerkelijk werkers van de Protestantse Kerk is letterlijk werkzaam onder die 18 miljoen Nederlanders. Het betreft predikanten en kerkelijk werkers met een bijzondere opdracht. Zij zijn actief als geestelijk verzorger in een ziekenhuis of verpleeghuis, als krijgsmachtpredikant of op andere plaatsen midden in de maatschappij.

Daarbij gaat het om balans en verbinding tussen kerk-zijn dat gestalte krijgt in de geloofsgemeenschap én midden in het leven;

(Visienota 'Van U is de Toekomst', p36)

Als kerk hechten we er sterk aan dat deze geestelijk verzorgers deel uitmaken van de kerkelijke bedding, zowel die van het gemeenteleven alsook van collegiale samenwerking. Ruggeleuning vanuit de eigen protestantse identiteit is voor het werk van de geestelijk verzorger een noodzaak. Hun inbreng is een essentieel onderdeel van de dienst van de kerk. Met hun ervaringen en inzichten verrijken ze ook collega's die in en vanuit de plaatselijke gemeenten werken¹.

Niet voor niets is in de kerkorde vastgelegd dat een geestelijk verzorger vanuit diens zendende instantie, een kerkenraad of classicale vergadering, een begeleidingscommissie krijgt.

In deze handreiking is te lezen wat een geestelijk verzorger met een kerkelijke zending is en doet. Ook wordt de taak van de begeleidingscommissie uitgelegd en worden er suggesties gedaan op welke manier deze ingevuld zou kunnen worden.

Geestelijk verzorgers binnen de Protestantse Kerk

De Protestantse Kerk in Nederland is de zendende instantie van ruim vierhonderd geestelijk verzorgers, zowel kerkelijk werkers als predikanten. Deze geestelijk verzorgers zijn gezonden om hun werk te doen op allerlei plaatsen: in verpleeghuizen, ziekenhuizen en instellingen, bij de krijgsmacht en justitie, in zeehavens en op de binnenvaart, bij de politie, brandweer en op Schiphol, onder studenten en doven, bij mensen die op straat leven, maar ook bij mensen thuis.

¹ Een samenwerking waartoe ook het plan van aanpak 'Inrichting van de Ruimte voor Woord en Geest' oproept, p9.

Protestantse Kerk

Sommige geestelijk verzorgers ontvangen hun zending van de landelijke kerk, omdat zij ook een landelijke taak hebben. Denk bijvoorbeeld aan een geestelijk verzorger bij de politie die eenheden bezoekt door het hele land. Of denk aan een krijgsmachtpredikant, die beurtelings op verschillende bases werkzaam is. Weer andere geestelijk verzorgers hebben een klassicale zending. Zij werken bijvoorbeeld als geestelijk verzorger in de thuissituatie of in een bepaalde veiligheidsregio. De meeste geestelijk verzorgers zijn echter gezonden vanuit een geloofsgemeenschap, vaak omdat zij werkzaam zijn in een plaatselijke instelling.

1. Geestelijk verzorger en zending

Wat is geestelijke verzorging?

Het vak en het werk van een geestelijk verzorger is anders dan het vak en het werk van predikanten en kerkelijk werkers in een geloofsgemeenschap. Enkele van die verschillen zijn:

- Waar een werker in de geloofsgemeenschap zich vooral richt op de gemeente en de ondersteuning en opbouw van de gemeente, richt een geestelijk verzorger zich op mensen met zingeving- en levensvragen, op spiritualiteit en waarden. Hierbij biedt een geestelijk verzorger begeleiding, hulp en advies, zowel op persoonlijk alsook op organisatieniveau.
- Werken in een geloofsgemeenschap betekent veelal werken op basis van een gedeelde, protestants-christelijke, levensbeschouwing. De geestelijk verzorger echter is betrokken bij mensen met de meest uiteenlopende levensbeschouwingen of mensen zonder een duidelijke levensbeschouwelijke achtergrond en is vaardig om ook hen te begeleiden.
- De uitvoering van ambtelijke taken gebeurt in de context van een geloofsgemeenschap vrijwel altijd in de setting van een kerkdienst op een vaste plek en met vaste gebruiken. Een geestelijk verzorger voert diens ambtelijke taken op de meest uiteenlopende plekken uit: aan een ziekbed, in een legertent, in het restaurant van een instelling of in een huiskamer. Vormen van vieren, de wijze van communicatie en de participanten zijn divers.
- Pastoraat is in een geloofsgemeenschap vaak gekoppeld aan een geloofsgesprek, al dan niet in combinatie met Bijbellessen en gebed. Alhoewel de geestelijk verzorger ook op deze wijze kan werken, wordt er daarnaast veelvuldig gebruik gemaakt van andere vormen van pastoraat, zoals presentie, kunst of muziek om zo oog en oor voor spiritualiteit en existentie te zijn.
- Waar een werker in de geloofsgemeenschap mensen in allerlei levensfasen ontmoet, treft de geestelijk verzorger vaak mensen die op een levenskruispunt zijn gekomen, onder zware omstandigheden leven of werken, of mensen die hun eigen zingeving niet of moeilijk vorm kunnen geven.
- Waar een werker in de geloofsgemeenschap te maken kan krijgen met gemeenteleden met persoonlijke, ethische vragen, krijgt een geestelijk verzorger te maken met specifieke ethische vragen die op organisatieniveau om beslissingen of ingrijpen vragen. Denk bijvoorbeeld aan vragen rondom morele verwonding en trauma, rondom euthanasie bij psychisch lijden en dementie, rondom schuld en vergeving, rondom bescherming en mensenrechten.
- Waar een werker in de geloofsgemeenschap samenwerkt met vrijwilligers en soms met een collega predikant of kerkelijk werker, functioneert een geestelijk verzorger veelal in een netwerk van andere professionals. Het werken met vrijwilligers kan in sommige settings wel deel uitmaken van de taken van een geestelijk verzorger.
- Een geestelijk verzorger is meestal niet in dienst van de kerk, maar bijvoorbeeld van een zorgorganisatie, het ministerie van Justitie of Defensie of een stichting.

Protestantse Kerk

Iedere werkplek en iedere vorm van geestelijke verzorging is anders. Voor de begeleidingscommissie is het belangrijk om, door het bezoeken van de werkplek en door een open gesprek, te ontdekken hoe bovenstaande aspecten in het werk van de geestelijk verzorger vorm krijgen.

Omdat geestelijke verzorging een specialisatie is, heeft de geestelijk verzorger daar een specifieke opleiding voor gevolgd. Hetzij in combinatie met een ambtelijke opleiding, hetzij als twee aparte opleidingen. Geestelijke verzorging heeft zich door de jaren heen ontwikkeld tot een beroep waarin mensen met allerlei verschillende levensovertuigingen zich kunnen bekwamen in het omgaan met zingevings- en levensvragen, spiritualiteit en waarden.

Zending

Een zending ontvangen vanuit de Protestantse Kerk is betekenisvol.

Voor de geestelijk verzorger is het niet alleen een bekroning van diens ambtelijke opleiding, maar geeft het ook aan vanuit welk geloof en vanuit welke inspiratie en verbondenheid met de eeuwenoude protestantse traditie het werk wordt aangevangen. Een zending geeft aan uit welke bron de geestelijk verzorger put om diens werk te kunnen doen. Een bron om steeds weer naar terug te keren en uit te ontvangen: een proces waarin de begeleidingscommissie een belangrijke rol kan spelen.

Voor de zendende instantie is het verlenen van deze zending niet alleen het slot van een administratief-kerkelijk proces, maar ook een teken van visie en geloof. De kerk drukt hier immers mee uit dat zij door het zenden van de geestelijk verzorger solidair wil zijn met mensen op andere plekken in de samenleving. Mensen met welke achtergrond dan ook, die op kruispunten van hun leven zijn gekomen of onder moeilijke omstandigheden leven.

Het verlenen van een zending aan een predikant-geestelijk verzorger of kerkelijk werker-geestelijk verzorger is echter niet alleen een zaak van geven en uitdelen. De verbinding met de geestelijk verzorger is voor de gemeenschap en classis ook een bron van inspiratie, een verrijking van kennis over verschillende gestalten van kerkzijn, levensbeschouwing, hermeneutiek en zingeving. Ook de geloofsgemeenschap kan zich op haar beurt laven aan wat de geestelijk verzorger inbrengt.

Met het verlenen en ontvangen van een zending gaan de zendende instantie en de geestelijk verzorger een verbinding aan die verder reikt dan de geestelijke betekenis ervan. Naast het vormen van de begeleidingscommissie kan het verlangen tot ondersteuning van de geestelijk verzorger ook tot uitdrukking komen in betrokkenheid op het werk in de instelling waar de geestelijk verzorger werkt (zoals hulp bij het organiseren van een activiteit rondom zingeving), ondersteuning aan mantelzorgers en gebed.

De geestelijk verzorger stemt in met het ontvangen van de zending vanuit de wens verbonden te zijn met en gedragen te worden door het geheel van de kerk. Ook deze wensen en verlangens kunnen zich concreet vertalen. Bijvoorbeeld door het verzorgen

Protestantse Kerk

van kerkdiensten in de zendende gemeente, het delen van columns en overdenkingen of het verzorgen van een themabijeenkomst.

Wanneer deze verbinding in goede onderlinge afstemming gestalte krijgt, leidt dit tot wederzijdse verrijking.

Met dit alles wordt duidelijk dat zending in deze context iets totaal anders is dan de context van 'zendingswerk' die soms aan het woord kleeft. Het gaat bij een zending van een geestelijk verzorger namelijk niet om de kerstening van een bepaald maatschappelijk veld, maar om het ontvangen van een zegen vanuit de geloofsgemeenschap en het perspectief dat die geloofsgemeenschap heeft op de presentie namens de kerk in de maatschappij.

2. De begeleidingscommissie

De verbinding tussen de zendende gemeente/ classis en de gezonden geestelijk verzorger(s) wordt gevormd door de begeleidingscommissie.

Kerkorde

De kerkorde benoemt het instellen van deze commissie in Ordinantie 3-13 en 3-23:

De ambtelijke vergadering stelt een commissie in die de betrokken kerkelijk werker begeleidt in het uitvoeren van de werkzaamheden (Ord 3-13-4).

De ambtelijke vergadering die de betrokken predikant beriep laat deze predikant begeleiden door een door haar in te stellen commissie. De betrokken predikant woont de vergaderingen van deze commissie bij (Ord 3-23-8).

Bij de aandachtspunten bij ordinantie 3-23 staat o.a.:

*j. De [...]geestelijk verzorger overlegt regelmatig met, en brengt periodiek verslag uit aan de begeleidingscommissie met het oog op inhoudelijke zaken, en brengt eens per jaar schriftelijk/mondeling verslag uit betreffende zijn/haar werkzaamheden aan de (algemene) kerkenraad. Dit verslag wordt uitgebracht overeenkomstig de door de (algemene) kerkenraad gegeven aanwijzingen. Een afschrift van het verslag wordt aan het bestuur van ...**naam instantie**..... gezonden (ord. 3-23-8).
[...]*

Niet iedere individuele geestelijk verzorger heeft een eigen begeleidingscommissie. Er bestaan ook commissies die meerdere geestelijk verzorgers onder hun hoede hebben, bijvoorbeeld:

- een begeleidingscommissie voor meerdere predikanten/kerkelijk werkers in een bepaalde stad. Of:
- een begeleidingscommissie voor alle geestelijk verzorgers die door een bepaalde classis gezonden zijn.

Alhoewel het instellen van een begeleidingscommissie door de kerkorde verplicht is gesteld, geeft de kerkorde geen concrete aanwijzingen betreffende samenstelling, doelen en taken. Deze handreiking voorziet hierin.

Instelling en samenstelling

De begeleidingscommissie wordt ingesteld door de kerkenraad (wijkkerkenraad of algemene kerkenraad) of de classicale vergadering die de zending aan de geestelijk verzorger heeft verleend.

De commissie bestaat bij voorkeur uit minimaal drie leden. Minstens een van de leden is lid van de ambtelijke vergadering die de commissie heeft ingesteld, dus een kerkenraad of classis.

Protestantse Kerk

Daarnaast zijn een of meer commissieleden bij voorkeur:

- direct betrokken bij het pastorale werk van de zendende gemeente/ gemeente waar de leden lid van zijn;
- geïnteresseerd in en gevoelig voor de missionaire presentie van de kerk;
- in staat om goed te kunnen luisteren en creatief mee te kunnen denken over praktijksituaties.

Ook hebben de leden bij voorkeur affiniteit met het werkveld van de geestelijk verzorger.

De leden van de commissie - voor zover ze geen deel uitmaken van de ambtelijke vergadering- worden benoemd door de ambtelijke vergadering voor een periode van vier jaar met mogelijkheid van herbenoeming.

Doelen en taken

De begeleidingscommissie heeft als doel het begeleiden van een of meerdere geestelijk verzorgers met een bijzondere opdracht met het oog op:

- diens ambtelijke werk onder verantwoordelijkheid van de ambtelijke vergadering:
 - o verkennen hoe de protestantse levensbeschouwing vorm krijgt in het ambtelijke werk door het voeren van een doorgaand open gesprek;
 - o participatie in ambtelijke taken zoals vieringen, ziekenzalving, doop en avondmaal (indien van toepassing);
- het welbevinden van de predikant- en/of kerkelijk werker-geestelijk verzorger:
 - o gesprekspartner zijn van de geestelijk verzorger over de uitoefening en beleving van diens werk;
- de pastorale ondersteuning van de geestelijk verzorger:
 - o oog en oor hebben voor wat de geestelijk verzorger hierin nodig heeft;
- een zo goed mogelijke vervulling van de werkzaamheden van de geestelijk verzorger:
 - o overleg op welke fronten ondersteuning / participatie wenselijk en mogelijk is.
- een optimale wisselwerking tussen gemeente/ kerk, en instelling door:
 - o aangeven en doordenken van beleidspunten in de relatie tussen het werk van de geestelijk verzorger en het andere werk van de ambtelijke vergadering. Dit onder de aandacht van gemeente en/ of classis brengen;
 - o voorlichting geven over geestelijke verzorging aan gemeente en/of classis.
 - o waar gewenst of geboden medewerking vragen van de gemeente en/of classis bij de geestelijke verzorging binnen de instelling;
 - o de geestelijk verzorger informeren over en uitnodigen bij activiteiten van de gemeente en/of classis en van verbanden waarin deze participeren;
 - o jaarlijks uitbrengen van een verslag van werkzaamheden.

Protestantse Kerk

Werkwijze

Om de verbinding tussen de begeleidingscommissie en de geestelijk verzorger op een goede wijze in stand te houden, is het aan te bevelen elkaar minstens twee maal per jaar te treffen. Voor iedere bijeenkomst brengt de geestelijk verzorger verslag uit van diens werkzaamheden en geeft aan op welke punten het meedenken van de commissie is gewenst. De commissie brengt eenmaal per jaar verslag uit aan de ambtelijke vergadering die haar heeft ingesteld.

3. Bijeenkomsten

Wat kan er besproken worden in de ontmoeting tussen begeleidingscommissie en geestelijk verzorger(s)? Wat hierboven is geschreven over de taak van de geestelijk verzorger en van de begeleidingscommissie kan al veel gespreksstof opleveren. Vaak zijn er ook plaatselijke en regionale zaken die aandacht vragen: een fusie van een zorgorganisatie, bezuinigingen, gebeurtenissen in een plaats, zaken van het persoonlijk leven. Belangrijk is te beseffen dat de begeleidingscommissie geen kerkelijke politie is en de geestelijk verzorger niet hoeft te controleren of corrigeren. Het gaat met name om hartelijke aandacht vanuit de kerk voor de geestelijk verzorger en de ondersteuning in diens zending.

Wil je in een serie gesprekken gericht een aantal onderwerpen de revue laten passeren, dan biedt onderstaande tekst enkele suggesties. Natuurlijk hoeft je niet de volgorde aan te houden zoals hier weergegeven. Kies als opening of afsluiting van jullie ontmoeting een vorm die bij jullie past. Deel na elke ontmoeting iets ervan met de gemeente of classis, bijvoorbeeld door een tekst in de zondagsbrief, nieuwsbrief of het kerkblad, uiteraard zonder de vertrouwelijkheid van jullie ontmoeting te schaden.

Ter voorbereiding

Het is goed om, vooraf aan een eerste ontmoeting met de geestelijk verzorger(s) die jullie begeleiden, elkaar als commissieleden te treffen. In deze bijeenkomst kun je:

- kennis maken met elkaar;
- de motivatie tot deelname aan deze commissie delen;
- een taakverdeling afspreken (Wie zit voor/ roept samen? Wie maakt een verslag?)
- de informatie over de doelen en taak van de commissie, zoals in deze handreiking beschreven, met elkaar doornemen;
- praktische afspraken maken rondom de eerste bijeenkomst met de geestelijk verzorger(s).

Eerste bijeenkomst

In de eerste samenkomst als begeleidingscommissie met de geestelijk verzorger(s) kunnen de volgende zaken de revue passeren:

- Maak kennis met elkaar.
- Deel wat je motiveert om deze taak (als commissielid of als geestelijk verzorger) op te pakken.
- Bespreek welk doelen jullie als commissie met de begeleiding hopen te bereiken.
- Maak afspraken rondom vertrouwelijkheid.
- Vraag aan de geestelijk verzorger: wat verwacht je van ons?
- Maak afspraken m.b.t de frequentie van ontmoeten. Houd er hierbij rekening mee dat een ontmoeting minimaal jaarlijks moet plaatsvinden, los van het delen van een jaarverslag met de ambtelijke vergadering.

Protestantse Kerk

Tweede bijeenkomst: geestelijke verzorging

De tweede bijeenkomst kan in het teken staan van de professie en het werkveld van de geestelijk verzorger.

- Lees vooraf aan deze bijeenkomst het eerste hoofdstuk uit deze handreiking.
- Tref elkaar in de instelling waar de geestelijk verzorger werkzaam is (indien van toepassing). Misschien kunnen jullie bijvoorbeeld deelnemen aan een gespreksgroep of andere kringactiviteit en aansluitend met elkaar in gesprek gaan.
- Nodig de geestelijk verzorger uit om te vertellen over diens werk. De volgende vragen kunnen daarbij helpen:
 - o Waarom heb je voor dit werk gekozen?
 - o Wat is volgens jou de kern van dit werk?
 - o Kun je een moment noemen dat je echt heeft geraakt?
 - o Welke taken heb je en waar ligt je hart het meest?
 - o Waar worstel je wel eens mee?
 - o Waarom heb je specifiek voor deze werksetting gekozen? Welke uitdagingen zie je hier?
 - o Werk je in teamverband en zo ja, hoe ziet dat er uit?
- Bespreek vragen die zijn opgekomen na het lezen van hoofdstuk 1.

Derde bijeenkomst: roeping

'Roeping' is een woord dat in een geloofscontext verschillende ladingen heeft. In deze bijeenkomst onderzoek je met elkaar wat de betekenis is voor jullie zelf, en voor de geestelijk verzorger in het bijzonder.

- Kijk of luister vooraf nog eens naar de dienst waarin de geestelijk verzorger gezonden werd als kerkelijk werker of predikant met bijzondere opdracht.
- Verken met elkaar: ervaar je dat je geroepen bent tot deze taak? Zo ja: hoe ervaar je dat en wat betekent het voor jou?
- Ervaar je als begeleidingscommissie dat je iemand gezonden hebt? Hoe ervaar je dat en wat betekent dat?
- Terugdenkend aan de kerkdienst: deel momenten die je raakten.
- Vraag de geestelijk verzorger:
 - o Op welke manier staat jouw zending als kerkelijk werker of predikant met bijzondere opdracht in verband met de roeping die je ervaart?
 - o Ervaar je, naast een roeping tot je taak als geestelijk verzorger, ook een roeping om op de plek te zijn waar je nu werkt? Zou je daar meer over willen vertellen?
 - o Kun je een voorbeeld noemen van een moment waarop je bevestigd wordt of werd in jouw roeping? En misschien ook een moment waarop je er juist aan twijfelt/ ging twijfelen?

Vierde bijeenkomst: ambt

De geestelijk verzorger is drager van het ambt van kerkelijk werker of predikant. In dit ambt is de geestelijk verzorger geroepen tot diens taak. Daarnaast zijn er de ambten van ouderling, diaken en 'andere diensten in de gemeente', zoals de Kerkorde zegt.

- Verken met elkaar: wat betekent het ambt voor jou persoonlijk?

Protestantse Kerk

- Lees met elkaar wat de Kerkorde zegt over het ambt in Artikel V:
[Kerkorde van de Protestantse Kerk in Nederland | Protestantse Kerk in Nederland](#)
- Bespreek: welke elementen hieruit spreken jou als ambtsdrager en drager van het ambt van alle gelovigen het meest aan? Welke vind je ingewikkelder?
- Vraag de geestelijk verzorger:
 - o Op welke manier ondersteunt het ambt je bij je werk? Kun je momenten noemen waarop je dat in het bijzonder ervaart/ hebt ervaren?
 - o Zijn er aspecten van je ambt waarbij je meer ondersteuning zou kunnen gebruiken?
 - Zo ja, bespreek met elkaar wat jullie als begeleidingscommissie daar mogelijk aan kunnen bijdragen.
- Reageer met elkaar eens op deze stelling: *“Presentie als geestelijk verzorger is ook representatie, bijvoorbeeld van de liefdevolle zorg van God voor Zijn schepping – een inzicht dat maakt dat het ambt kan verschijnen als krachtbron”*.

Vijfde bijeenkomst: Geloofsgemeenschap

De geestelijk verzorger is gezonden vanuit een geloofsgemeenschap of classis en werkt (grotendeels) buiten het zicht van de gemeente. Tegelijk is de geestelijk verzorger zelf ook lid van een/ de geloofsgemeenschap.

- Deel met elkaar: wat is voor jullie de betekenis van de geloofsgemeenschap?
- Welke betekenis heeft de geloofsgemeenschap/ kan de geloofsgemeenschap hebben voor het werk van de geestelijk verzorger?
- De geestelijk verzorger werkt veelal op een plek die niet zichtbaar is voor de leden van de geloofsgemeenschap. Vraag de geestelijk verzorger:
 - o Hoe ervaar jij jouw positie?
- Hoe ervaren jullie als begeleidingscommissie jullie positie in de gemeenschap?
- Bedenk met elkaar manieren om het werk van de geestelijk verzorger op een goede manier onder de aandacht te brengen in de gemeente of in de classis. Maak afspraken.

Zesde bijeenkomst: Bronnen en bezieling

Als geloofsgenoten putten we uit dezelfde bronnen van Schrift en traditie, uit een liedcultuur of ontvangen inspiratie uit andere hoeken. Sommige woorden, liederen en gebeurtenissen inspireren ons op een bijzondere manier. Bedenk vooraf aan deze bijeenkomst wat voor jou een belangrijke tekst of ervaring is waar jij door bezield wordt/bent en weer uit kan putten.

Zoek daarnaast vanuit jouw inspiratie ook een tekst, lied of voorwerp om te delen met de geestelijk verzorger.

- Deel in een eerste ronde jullie persoonlijke bronnen. Vertel erover, laat iets zien of luisteren en verken in een open gesprek elkaars bezieling.
- Deel in een tweede ronde de inspiratie die je mee wilt geven aan de geestelijk verzorger.

Protestantse Kerk

Anders, namelijk..

Voorgaande suggesties kunnen je op weg helpen als begeleidingscommissie en geestelijk verzorger(s), om elkaar te leren kennen en elkaar wezenlijk te ontmoeten.

Daarnaast zijn ook nog andere invullingen van het contact denkbaar, zoals:

- Bespreek een dienst na die door de geestelijk verzorger is gehouden in de geloofsgemeenschap of in de werkcontext.
- Ga in gesprek rondom een artikel.
- Gebruik de papers die door de WPGZ gepubliceerd zijn (zie hieronder) als gespreksaanleiding.
- Ontmoet elkaar rondom een bepaald onderwerp of organiseer samen een thema-avond in de gemeente of in de classis.

4. De WPGZ

Deze handreiking is opgesteld door de Werkgroep Pastoraat en Gezondheidszorg (WPGZ). De WPGZ is een van de werkgroepen van de Dienstenorganisatie die de belangen behartigen van de werkvelden waarin geestelijk verzorgers van de Protestantse Kerk in Nederland werkzaam zijn.

In sommige gevallen functioneert een landelijke werkgroep als begeleidingscommissie, wanneer zij een werkveld vertegenwoordigt waarin geestelijk verzorgers met een landelijke zending werkzaam zijn. Voor de WPGZ geldt dit niet, omdat de meeste ambtelijke zendingen in de gezondheidszorg plaatselijk of regionaal zijn.

Daarnaast is het ook zo dat de WPGZ de grootste groep geestelijk verzorgers met een protestantse kerkelijke zending vertegenwoordigt. In ziekenhuizen en verpleeghuizen, zorginstellingen voor mensen met een lichamelijke of geestelijke beperking, de geestelijke gezondheidszorg, verslavingszorg, hospices, revalidatiezorg en geestelijke verzorging thuis werken ruim 280 predikanten en kerkelijk werkers met een zending van de Protestantse Kerk.

De WPGZ ondersteunt deze groep geestelijk verzorgers door relevante informatie met hen te delen via een nieuwsbrief, die viermaal per jaar verschijnt. Daarnaast publiceert zij papers over kenmerkende onderwerpen uit het werkveld waarin van de geestelijk verzorgers ook een levensbeschouwelijke positie wordt gevraagd. Deze papers zijn te downloaden via

[Werkgroep Pastoraat en Gezondheidszorg | Protestantse Kerk in Nederland](#)

De papers kunnen jullie als begeleidingscommissie inzicht geven in de uitdagingen waar geestelijk verzorgers zich voor gesteld zien en ook gebruikt worden als input voor een inhoudelijk gesprek.

De WPGZ onderhoudt contacten met organisaties die voor geestelijk verzorgers in de zorg relevant zijn, zoals de VGVZ, Relief en Elim.

Reacties

Wil je reageren op deze handreiking of heb je suggesties voor een verdere aanvulling ervan? Mail dan naar info@protestantsekerk.nl